

dosarul nr. 2rac-94/2020

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (R. Rusu-Parii)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

08 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primăria orașului Florești,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria orașului
Florești împotriva Societății pe Acțiuni „Fabrica de Fermentare a Tutunului
Florești” în proces de insolvență cu privire la încasarea plății pentru folosirea
terenului proprietate publică aferent întreprinderii,

împotriva deciziei din 17 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a
fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Fermentare a
Tutunului Florești” în proces de insolvență, a fost casată hotărârea din 18 martie
2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești cu emiterea unei noi hotărâri,

c o n s t a ț ă

La 11 octombrie 2017 Primăria orașului Florești a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Fabrica de Fermentare a Tutunului
Florești” în proces de insolvență cu privire la încasarea plății pentru folosirea
terenului proprietate publică aferent întreprinderii.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 14 martie 2017
Primăria or. Florești a expediat în adresa administratorului desemnat în baza
hotărârii Curții de Apel Bălți din 27 mai 2014 ca administrator împuternicit de
preluare și administrare a bunurilor SA „Fabrica de Fermentare a Tutunului
Florești” cererea prealabilă, privind achitarea plății restante pe perioada anilor 2014-
2016 pentru folosirea terenului aferent întreprinderii care este proprietate publică a
orașului, conform deciziilor Consiliului orașenesc Florești și anexând borderourile
de calcul respective, solicitând soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la care nu a
primit nici un răspuns.

Reclamantul a solicitat încasarea de la SA „Fabrica de Fermentare a
Tutunului” Florești în proces de lichidare în beneficiul Primăriei or. Florești plata
restantă pentru folosirea terenului proprietate publică aferent întreprinderii, pentru 7
luni ale anului 2014 în sumă de 192 222, 69 lei, pentru anul 2015 în sumă de 329
524, 62 lei și 329 524, 62 lei pentru anul 2016.

Prin hotărârea din 18 martie 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești
acțiunea a fost admisă, s-a încasat de la SA „Fabrica de Fermentare a Tutunului
Florești” în beneficiul Primăriei or. Florești plata restantă pentru folosirea terenului

proprietate publică aferent întreprinderii, pentru 7 luni ale anului 2014 suma de 192222,69 lei; pentru anul 2015 suma de 329524,62 lei; pentru anul 2016 suma de 329524,62 lei.

La 21 martie 2019 SA „Fabrica de Fermentare a Tutunului Florești” prin intermediul lichidatorului Manalati Tair a înaintat cerere de apel preliminar, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu remiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată.

Prin decizia din 17 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Fermentare a Tutunului Florești” în proces de insolvență, a fost casată hotărârea din 18 martie 2019 a Judecătorei Sorocea, sediul Florești cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii; s-a încasat de la Primăria or. Florești în beneficiul SA „Fabrica de Fermentare a Tutunului Florești” în proces de insolvență cheltuieli de judecată în mărime de 18 455 lei.

În formarea concluziilor sale instanța de apel a indicat că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile actualizat la data de 05 decembrie 2019, dreptul de proprietate al SA „Fabrica de Fermentare a Tutunului Florești” asupra construcțiilor amplasate pe terenul situat pe adresa or. Florești str. Sf. Mitrofan 10/a este stins, iar pe terenul situat în or. Florești, str. M. Eminescu 194 sunt amplasate mai multe construcții având proprietari diferiți.

Prin urmare, deși, Primăria or. Florești este îndreptățită de a solicita plata pentru folosirea terenurilor aferente întreprinderii care este proprietate publică a orașului, însă urma să prezinte probe care ar confirma de care teren de fapt s-a folosit SA „Fabrica de Fermentare a Tutunului Florești” în perioada anilor 2014-2016 și care este suprafața acestui. Or, pe terenul situat pe adresa or. Florești, str. Sf. Mitrofan 10/a cu suprafața de 2,2221 ha și or. Florești, str. M. Eminescu 194 cu suprafața de 4,1553 ha sunt alți proprietari ai obiectivelor privatizate și private, decât SA „Fabrica de Fermentare a Tutunului Florești” care urmau a fi identificați.

În altă ordine de idei, instanța de apel a reținut că SA „Fabrica de Fermentare a Tutunului Florești” se află în proces de insolvență. Iar, în baza art. 140 alin.(1) al Legii insolvenței, Primăria or. Florești urma în termenul indicat de instanța de insolvență în hotărârea de intentare a procesului de insolvență în privința SA „Fabrica de Fermentare a Tutunului Florești”, să depună o cerere de validare a creanțelor.

La 25 februarie 2020 Primăria or. Florești a declarat recurs împotriva deciziei din 17 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că din extrasele din Registrul bunurilor imobile se dovedește cert că SA „Fabrica de Fermentare a Tutunului” la momentul actual deține în proprietate bunuri pe terenul din str. M Eminescu 194, deși invocă că a vândut careva din ele.

Recurentul, de asemenea, apreciază critic constatarea instanței de apel a faptului că Primăria or. Florești urma să înainteze pretențiile sub forma cererii de validare a creanțelor în cadrul procesului de insolvență în ordinea Legii insolvenței.

Sub acest aspect recurentul, menționează că suma pretinsă în acțiune nu constituie o creanță valorificată anterior intentării procesului de insolvență, ci este calculată ulterior intentării procesului de insolvență și este o datorie curentă a SA „Fabrica de Fermentare a Tutunului Florești” pentru folosirea terenului aferent care este proprietatea administrației publice locale și calculată având ca bază art. 10 alin. (1) din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Conform avizului de recepție se atestă că Primăria or. Florești a recepționat decizia instanței de apel la data de 20 ianuarie 2020 (f.d. 240). Prin urmare, recursul declarat la data de 21 februarie 2020 este în termen.

Curtea Supremă de Justiție a transmis copia recursului către intimat, fiind recepționat la data de 23 martie 2020, însă referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Primăria orașului Florești, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primăria orașului Florești, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Primăria orașului Florești.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Primăria orașului Florești se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru